

15 FEBRUARI 1924

No. 4

29e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Zie, de dagen komen, spreekt de Heeren Heere, dat Ik eenen honger in het land zal zenden; niet eenen honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te hooren de woorden des Heeren.

Amos 8 : 11.

DE HERSTELLING VAN HET EVANGELIE. 1)

(Vervolg.)

Dan toonde ook dit visioen het feit van de persoonlijkheid van God aan. Twee hemelsche Wezens verschenen den profet. Zij waren in vorm en gestalte gelijk den mensch. Eén hunner rees Zijne hand en op den ander wijzend, sprak Hij. De andere onderwees den jongeling, zooals een leermeester zijn leerling onderwijst. Bovendien in dit zelfde visioen werd ten duidelijkste het feit aangetoond, dat de Leden van de Godheid afzonderlijke en aparte Personen zijn.

Ten laatste stelde het visioen het feit vast, dat God kan en tot den mensch wil spreken, wanneer Hij ook zulks verkiest te doen in eenige eeuw. Inderdaad, als de Kerk van Christus op aarde is, moet er alzoo openbaring of verbinding met God zijn. Als openbaring eindigt, eindigt de ware Kerk van God alzoo, want zij drijft dan gelijk een schip zonder roer van haar koers af.

Deze volgende punten dan zijn door het eerste visioen van Joseph Smith bewezen: Op het woord van God kan verlaten worden; geestelijke gaven zullen de geloovigen zelfs in den tegenwoordigen tijd volgen; de Christelijke kerken van vandaag zijn zonder autoriteit; de God des hemels is een God van persoonlijken tastbaren vorm; de Leden van de Godheid zijn afzonderlijk en apart in persoonlijkheid; en ten laatste: de Kerk van Christus

1) Deze verhandeling, geschreven door Apostel Osborne J. P. Widtsoe, wordt in de zondagsscholen der zending behandeld.

moet begunstigd worden met voortdurende openbaring, anders zal zij den geestelijken dood sterven. Maar al deze dingen waren in strijd met de leeringen van beide, Katholieke en Protestantsche kerken. Door deze punten hoog te houden en te verdedigen wekte de jongeling-profeet den tegenstand van de geheele godsdienstige wereld tegen zich op. Is het een wonder dat de naam van Joseph Smith over de geheele wereld bekend is voor goed of kwaad? Is het te verwonderen dat de godsdienstige wereld kennis zoude nemen van het profetische gezicht van den jongeling, of dat zij zich wringt onder de beschuldiging van het eerste visioen? Is het niet wonderlijk en bewonderenswaardig, dat de jongeling, nauwelijks veertien jaren oud, belasterd en vervolgd, steeds volhardde in zijn getuigenis dat hij een visioen had gezien? En wat van dat eerste visioen verder aangewassen is, voegt meerder aan het wonder en de bewondering van den jongeling, verkozen om een andere bedeeling in te leiden.

III.

Zeven teekenen van den grooten Afval.

Het belangrijkste punt van Joseph Smith's eerste visioen is misschien wel de beschuldiging dat de Christelijke wereld het eenvoudige Evangelie van Christus verlaten heeft. „Zij genaken Mij met hunne lippen, maar hunne harten zijn verre van Mij, zij leeren voor leerlingen de geboden van menschen, hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar de kracht daarvan verloochenende”, zeide de Heere tot den profeet, sprekende over de Christelijke genootschappen. En het tumult, de strijd en verwarring van de godsdienstige opwekkingsbijeekomsten als die van 1820, waren waarlijk genoeg bewijs dat de woorden van den Zaligmaker waar waren. „Eén Heere, één geloof, één doop”¹⁾ was de leer van Jezus en de apostelen geweest.

Dat deze toestanden in de negentiende eeuw bestonden, was een natuurlijk gevolg in het verloop van den tijd. Jezus en de apostelen hadden in vroegere tijden het Evangelie in zijn reine eenvoudigheid verkondigd. Spoedig na den tijd van de apostelen echter heeft de Christelijke kerk de leeringen van den Heere verlaten en werd de leer op verschillende wijze verdorven. Vervolging door beiden, Joden en Heidenen ingesteld, was gedeeltelijk verantwoordelijk voor den grooten afval, maar mogelijk waren welvaart en het aannemen van het Christendom als den staatsvorm van aanbidding, zelfs meer productief in het algemeen prijsgeven van de godsdienstige leerstellingen, die door Jezus en de apostelen onderwezen waren. In 't algemeen genomen zijn er zeven punten, waarmede de afval van de vroegere Christelijke kerk gekenmerkt wordt.

1) Efeze 4 : 1-13.

Ten eerste werd de leer van de Godheid grootelijks veranderd na het apostolische tijdperk. Er was geleerd geworden, dat de mensch naar het beeld Gods geschapen werd; vandaar dat God een persoon is met een lichaam en lichaamsdeelen. Jezus, de eenige volmaakte mensch, die in het vleesch geboren werd, was het uitgedrukte beeld van God den Vader ¹⁾). Spoedig slopen echter verschillende denkwijzen aangaande den aard van God, de kerk binnen. Hij werd een onbegrijpelijke onstoffelijkheid met grenzeloze macht. Het resultaat in de moderne leer is een soort van goddelijk Wezen zonder een zijn, alom vertegenwoordigd, nochtans nergens te vinden — een onmogelijk wezen, zonder vorm, afmetingen, lichaamsdeelen of hartstochten, maar die niettemin verblijf houdt in een onbepaalde plaats, die Hemel genoemd wordt, en die de kinderen der aarde bemint. Bovendien werd de éénheids- of drieëenheidsleer van de Godheid alzoo verdraaid in de kerk. Er was geleerd geworden, dat er zich drie Wezens in de Godheid bevonden — de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, afzonderlijk en onderscheiden in persoon, maar één — vereenigd — in doel en handel.

Na den tijd van de apostelen werd er onderwezen dat deze drie slechts één waren — de Vader is God, de Zoon is God en de Heilige Geest is God en nochtans zijn zij geen drie Goden, maar één God." ²⁾)

Ten tweede werd de leerstelling van de noodzakelijkheid van goddelijke autoriteit geheel niet in acht genomen. De ouden van dagen verstonden, dat zij het recht om in de dingen van God dienstbaar te zijn, niet uit zichzelf konden aannemen. Jezus maakte het duidelijk, dat de mensch geroepen moet worden. Hij zeide tot Zijn apostelen: „Gij hebt mij niet uitverkoren, maar ik heb u uitverkoren, en ik heb u gesteld.” ³⁾) Later werd het echter populair om het ambt van priester of godsdienstleeraar te kiezen en heden wordt het predikersambt door den mensch gekozen, zooals anderen zich bekwamen voor rechtsgeleerde of dokter. Zij zoeken posities die w e r e l d s c h e erkenning en rijkdommen opleveren.

Ten derde werden de samenstelling en het bestuur van de oorspronkelijke kerk veranderd. In de kerk van Christus waren apostelen, profeten, evangelisten, zeventigers, ouderlingen, bisschoppen, priesters, leeraren en diakenen ⁴⁾). Deze ambten werden gehandhaafd zoolang als de apostelen leefden. Er kunnen vele aanwijzingen gevonden worden, die naar hen verwijzen in de eerste eeuw van het Christelijk tijdperk. Kort daarna echter werden vele van

1) Gen. 1 : 26, 27; 5 : 1-3; Heb. 1 : 1-3.

2) Athanasian Creed.

3) Heb. 4: 2 Petrus 1 : 21; Johannes 15 : 16-19.

4) Efeze 4 : 11 ff; 1 Cor. 12 : 12-29.

deze ambten als onnoodig opgegeven. Heden bestaat er geen genootschap, dat uit de oude Katholieke kerk is voortgesproten, hetwelk in zijn samenstelling of organisatie al de ambtenaren bezit, die door den grooten Meester voorgeschreven en aangesteld zijn, noch handhaaft de Katholieke kerk zelf deze. Het natuurlijk gevolg van de verwarring in de kerkorganisatie was een onvolkomen en onvoldoend bestuur.

Ten vierde duurde het niet lang na het heengaan van de apostelen, voordat de uiterlijke verordeningen veranderd werden om de gemakzucht van den mensch te bevredigen. De doop werd eerst door onderdompeling bediend, zooals ook de woorden zelf aangeven¹⁾. Het gebruik, om degene, die aanvraag deed voor den doop, te besprenkelen of ten hoogste een weinig water op hem te gieten, ontstond. Bovendien werd deze verordening, na Jezus' rondwandeling op aarde, aan kinderkens toegepast, die niet in staat waren Hem te kennen of te belijden; inplaats van aan volwasenen en jongere personen, die de jaren van onderscheid bereikt hadden. Het Heilig Avondmaal werd door ceremoniën bezaard en belangrijk veranderd²⁾. De bediening aan de zieken (zalving) werd als nutteloos beschouwd en opgeheven³⁾. Inderdaad bestaat er heden nauwelijks een verordening in de kerken, welke niet veranderd is om de grillen der menschen te behagen.

Ten vijfde werd het kerkritueel verdraaid onder de bediening van diegenen, welke beweerden navolgers van Jezus en Zijn Apostelen te zijn. Niets was eenvoudiger en reiner dan de kerkdienst ingesteld door den Verlosser. Na de derde eeuw was de eenvoudigheid voor altoos verloren. Om de goedwilligheid en gunst van de heidenen te verwerven, werden vele van hun gebruiken en plechtigheden aangenomen door de Christelijke kerk. Zoover werd dit gedreven, dat de Christelijke kerkdienst van heden somtijds meer verwant is aan den heidenschen eeredienst van ouds, dan aan den eenvoudigen godsdienst van de Kerk van Christus.

Ten zesde; de geestelijke gaven, zoo algemeen in de dagen van de apostelen, waren geheel en al verloren voor de latere kerk. Profetie, genezing van zieken, het spreken in tongen en andere wonderlijke zegeningen, worden door den apostel Paulus opgesomd. Hij verklaart duidelijk, dat deze gaven zich zullen openbaren zoo dikwijls als de geautoriseerde kerk op de aarde vertegenwoordigd is. Ongelukkigigerwijze is het geloof aan geestelijke gaven zeer zeldzaam in de moderne Christelijke kerken.

Ten laatste: het geheel van de kerkleeringen werd verdorven in de derde, vierde en vijfde eeuw. Om al deze veranderingen in de kerkleer na te gaan en onder oogenschouw te nemen, zou meer

1) Matth. 3 : 13-17.

2) Lucas 22; Matth. 26; 1 Cor. 11 : 23-26.

3) Jacobus 5 : 14, 15.

plaats vereischen dan toegestaan kan worden in dit kort overzicht. We kunnen volstaan met te zeggen, dat buiten de alreeds genoemde veranderingen in de leer, er nog vele afwijkingen van de waarheid en van vele volstrekt noodzakelijke wegen waren; zooals bijvoorbeeld het invoeren van de leer, dat, als kinderen niet besprenkeld worden, zij voor eeuwig verloren zijn, dat veroordeeling voor zonden eeuwige verdoemenis beduidde, zonder hoop op verlossing, werelden zonder einde; en dat er twee standaarden van zedelijk gedrag in dit leven mogen zijn enz., enz. In 't kort, alhoewel het een stoute en een algemeene verklaring moge schijnen, het schijnt waar te zijn, dat slechts weinige leeringen, die betrekking hebben op de zaligheid van den mensch, vanaf den tijd van Zijn komst in deze wereld tot aan den tijd van het groote oordeel, heden geleerd worden, zooals Jezus ze onderwees.

Door deze punten, — het verdraaien van de beginselen aangaande God en de Godheid; de verwerping van Goddelijke Autoriteit; de verdraaiing van de leerstelling van kerkorganisatie en bestuur; het veranderen van de uitwendige verordeningen en het besmetten van de eenvoudige kerkritueel; het verliezen van de geestelijke gaven en de bedorvenheid van 't geheel van de kerkleeringen, — door deze zeven punten wordt het onbetwistbaar bewezen, dat de groote afval van de oorspronkelijke Christelijke kerk een volbracht feit is. Hoewel in de middeleeuwen een tijdperk van hervorming volgde — of omwenteling — nochtans keerde deze niet terug naar het oorspronkelijk geloof. Nieuwe openbaring werd niet ontvangen en derhalve kon er geen geautoriseerde kerk bestaan. De kerken van de Protestanten waren slechts afgebroken van de moeder Katholieke kerk, welke kerk zijzelf als een afvallige beschouwden. Iedere nieuwe godsdienstleeraar die opstond, hechte zijn eigen persoonlijke uitlegging aan het woord van God. Zoodoende kwamen er vele verschillende richtingen; en daar deze alle belangrijk in essentiele punten verschilden, ontstonden twist en strijd onvermijdelijk algemeen onder de sekten.

Aldus was de toestand van de wereld in het voorjaar van 1820. Alhoewel de bedienaars van de Protestantenkerken zich voor een wijle vereenigden, met het doel om opwekkingsbijeenkomsten te houden en in een algemeene poging om het volk te doen ontwaken voor het geestelijke leven, lagen er nochtans achter deze vereeniging, vijandelijk gezinde en bittere gevoelens van den één tot den ander. De zeven teekenen van den afval maakten hen vreemdelingen voor Christus. ¹⁾

(Wordt vervolgd.)

1) Zie B. H. Roberts' „Outlines of Ecclesiastical History” voor een volle beschrijving van den afval en de zoogenaamde hervorming en J. E. Talmage's „The Great Apostasy”.

HOE WAREN DE EERSTE CHRISTENEN?

In „Klanken des Vredes” vonden we eenige aanhalingen uit een brief van Diognetius (ongeveer 150 jaar na Chr.) over het gedrag der eerste Christenen:

„De Christenen zijn noch door land, noch door spraak, noch door andere zeden en gewoonten van de overige menschen te onderscheiden. Echter bewonderenswaardig en uitnemend is hun wandel, hetgeen algemeen erkend wordt. Zij wonen in hun eigen vaderland, als waren zij vreemdelingen. Aan alles nemen zij deel, gelijk de andere burgers, en dulden toch alles, alsof zij geen burgerrecht bezaten. Hun is ieder vreemd land een vaderland, en ieder vaderland een vreemd land. Zij trouwen gelijk allen, brengen kinderen voort, doch vernietigen niet (gelijk de heidenen) hun eigen nakomelingen. Zij bevinden zich wel op aarde, hun leven echter is in den hemel. Zij gehoorzamen de bestaande wetten, ja doen zelfs meer dan de wet verlangt. Zij hebben allen lief, en worden door allen vervolgd. Men veroordeelt hen, zonder hen te kennen. Men doodt hen, en toch sterven zij niet uit. Zij zijn arm en maken velen rijk. Men ontnemt hun alles, en toch hebben zij in alles overvloed. Men veracht hen, en toch is van hen niets dan goeds te zeggen. Men versmaadt hen en roemt hen tegelijk. Men vloekt hen en zij zegenen. Men lastert hen en zij bewijzen daarvoor eerbiediging. Zij doen goed en worden toch als boosdoeners gestraft. Voert men hen naar de plaats des gericht, dan verheugen zij zich, alsof zij ten leven ingaan. Wat de ziel in het lichaam is, dat zijn de christenen in de wereld. De ziel is door alle leden des lichaams verbreid, evenzoo de christenen door al de steden der wereld. De ziel woont weliswaar in het lichaam, stamt echter niet uit het lichaam; evenzoo wonen de christenen in de wereld, zij zijn echter niet van de wereld. Onzichtbaar heeft de ziel in het lichaam de wacht; zoo ziet men wel de christenen in de wereld wonen en onzichtbaar is hun vrome gezindheid. Het vleesch haat en bekampt de ziel, en doet haar vaak lijden, doch enkel, omdat de ziel zijn lusten wederstaat. Evenzoo haat de wereld de christenen ten onrechte, omdat zij haar lusten wederstaan. De ziel bemint het vleesch, dat haar haat; zoo beminnen ook de christenen hunne haters. De ziel is in het lichaam ingesloten en houdt toch het lichaam te samen; zoo worden ook de christenen in de wereld als in een gevangenis vastgehouden, en toch houden zij de wereld te zamen. Onsterfelijk woont de ziel in het sterfelijke lichaam; zoo wonen ook de christenen in het vergankelijke; zij verwachten echter het onvergankelijke in den hemel.

Zulk een stelling heeft God de christenen in de wereld aangezezen en niemand mag hun dit betwisten.”

(„De Utah-Nederlander”).

Gebed van een Jood om Goddelijk onderricht.

O Heere God! Die alleen wijsheid kunt geven in het binnenste, en verstandige gedachten ¹⁾, ik bid U, zie met ontferming mijn blindheid en dwaasheid aan, en schenk mij de kennis van U Zelve en van Uwen zaligen wil. Open Gij mijne oogen, o God, opdat ik aanschouwe de wonderen Uwer wet ²⁾. Gij weet het, hoeveel er in Uw heilig Woord is vervat, waarvan de ware zin en het gewicht mij helaas! nog ten eenenmale onbekend is, hoewel ik van kindsbeen af gewend was het te lezen, of door anderen te hooren lezen. Gij ziet in welke duisternis en onzekerheid ik mij bevind, met betrekking tot het deel en de vervulling der beloften en voorzeggingen, eenmaal onzen vadersen gedaan; in het bijzonder ten aanzien der belofte aan onze eerste ouders in den Hof van Eden gegeven, omtrent dat *V r o u w e z a a d*, hetwelk de slang den kop vermorzelen zou ³⁾, en die naderhand aan Abraham, Izaäk en Jacob herhaald is, dat door hun zaad alle geslachten der aarde zouden gezegend worden ⁴⁾. Ik ben ook in twijfel omtrent de toekomst van den *S i l o*, waarvan onze Vader Jacob voorspelde dat Hem de volken zullen gehoorzaam zijn ⁵⁾; zoo ook aangaande den Profect, van wien Mozes zei, dat Gij, o Heere God! hem verwekken zoudt. Zoo versta ik ook niet goed wie die geheimzinnige persoon is, van wien Jesaja voorspelt, dat Hij de Immanuël is ⁶⁾, dat de heerschappij op Zijnen schouder en Zijnen naam wezen zou: Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst ⁷⁾. Van Hem profeteerde de ziener Jeremia, onder den naam van „de Heere onze gerechtigheid”, en verder verklaart Uw knecht Haggai, dat de wensch aller heidenen zou komen ⁸⁾. Maleachi zegt, dat de Engel des Verbonds snellijk tot Zijnen tempel zal komen en Hij zal de kinderen Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud en zilver, en dat zij dan den Heere spijsoffer zullen toebrengen in gerechtigheid ⁹⁾.

Ootmoedig beken ik, o Heere! dat ik gansch onwetend en in groote verlegenheid ben omtrent de ware beteekenis dezer voorzeggingen en de menigvuldige inzettingen en instellingen, door Mozes voorgeschreven in de ceremoniële wet. Ik weet dat de Christenen dat alles verstaan van den Messias en zeggen dat deze is Jezus van Nazareth, van Wien hun boeken spreken. Ik ben ook

1) Job 38 : 36.

2) Ps. 119 : 18.

3) Gen. 3 : 15.

4) Gen. 22 : 18. 26 : 4. 28 : 14.

5) Gen. 49 : 10.

6) Jes. 7 : 14.

7) Jes. 9 : 5.

8) Hagg. 2 : 8

9) Mal. 1 : 1—3.

genoodzaakt te erkennen, dat de voorspellingen, in onze boeken vervat, in vele buitengewone omstandigheden letterlijk aan hem zijn vervuld geworden. Evenwel verbieden mij mijn grondbeginselen en gewoonten om te gelooven dat de Messias reeds gekomen is, of van Hem, wanneer Hij komen mocht, een andere dan tijdelijke verlossing te verwachten. O mijn God! ik bid U daarom ernstiglijk, ontferm U over mijn verblinding en onwetendheid, in een zaak, op welker recht verstand voor mij zooveel aankomt. Heere! ik gevoel toch dat ik een zondig schepsel ben, 't welk Uwen toorn en Uwe gramschap met het volste recht verdient en dat ik, uit mij zelve, U geene verzoening voor mijne zonden kan aanbieden. Laat mij daarom, bid ik U, niet langer in onzekerheid blijven, of Hij, dien de Christenen, onder welke ik woon, als hunnen Heer en Heiland bekennen en verheffen, werkelijk de Messias zij, van Wien Daniël heeft voorspeld, dat Hij de overtreding stuiten, de zonden verzegelen en de ongerechtigheid verzoenen en een eeuwige gerechtigheid aanbrengen zal. Wanneer Jezus waarlijk die Man is, och verdrijf dan de nevelen, die mij omgeven, en open de oogen mijns verstands, opdat ik Hem zie en aanbidde, al mijn hope op Hem vestige, en door Hem datgene ontvangen moge waarnaar mijn ziel verlangt, namelijk de vergeving mijner zonden, mijn aanneming in genade hier en Uw eeuwige heerlijk Rijk namaals.

Verhoor mij Heere, om Uwer barmhartigheid en waarheid wille. Amen.

(Overgenomen.)

Ontslagen.

Ouderlingea Barten J. Needham, John Smeding, Arie Camphuizen en Bowa de Vries zijn eervol van hun werkzaamheden in de Nederlandsche Zending ontslagen, en terug naar Zion vertrokken.

Ouderling Needham arbeide gedurende zijn verblijf in Holland te Utrecht, Schiedam, Haarlem, Dordrecht en Apeldoorn. In de laatste drie genoemde steden vervulde hij het ambt van gemeentepresident.

Ouderling Smeding was gedurende zijn zending te Groningen werkzaam.

Ouderling Camphuizen was in Leiden, Groningen, Den Helder en Den Haag arbeidende.

Ouderling Bowa de Vries presideerde over de Groningsche conferentie.

ZENDELINGEN VAN DE NEDERLANDSCHE ZENDING

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

HET BROOD DER LEUGEN IS DEN MENSCH ZOET.

(Spreuken 20 : 17).

Er bestaat geen persoon, die meer te verachten is, dan hij of zij „die de leugen liefheeft en doet”, zij, die in geheime samenspanning met den duivel treden om de openbaringen van Jezus Christus te verdraaien en misbruiken. Honderden jaren geleden sprak de apostel Paulus nadrukkelijk zijn verontwaardiging uit over diegenen, „die de waarheid Gods veranderd hebben in leugen”. De mensch moge vele zonden begaan gedurende zijn sterfelijken proeftijd, maar er is geen zonde, die meer verachtelijk is dan de waarheden Gods te veranderen in leugen, of de goddelijke openbaringen van Jezus Christus te niet te doen.

Zelfs heden ten dage zijn er onder ons, die onder den schijn van predikers der gerechtigheid, zich titels aanmatigten, die door Christus aan Zijn verkoren dienstknechten gegeven zijn, enkel het doel voor de oogen hebbende om twist, tweedracht en verdorvenheid te zaaien en ontevredenheid te scheppen door listiglijk de waarheden van God in leugen te veranderen. Zij zijn diegenen, welke verraderlijk insluipen en, gelijk den zaaier van het onkruid, hun verderfelijke gif in de gedachten van de onschuldigen en niets kwaads vermoedenden verspreiden.

Roept voor u, in uwe gedachten, Satan verschijnende aan Eva in den Hof van Eden. Wij lezen dat „de slang nu was listiger dan al het gedierte des velds,” en verleidde haar om te gelooven dat het woord van God, toen Hij zeide: „Want ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven”, niet de waarheid bevatte, maar dat zij en haar echtgenoot, door ongehoorzaamheid te betoonen, grooter licht en kennis zouden ontvangen. Eva at en haar oogen werden geopend en zij werd gewaar dat de slang „de waarheid van God in leugen had veranderd”, en van dat oogenblik vermenigvuldigden hunne zorgen en in het zweet huns aanschijns en door zorgen en teleurstellingen moesten zij en hun nageslacht na hen, hun dagelijksch brood verdienen.

Aldus sluipen heden wolven in schaapskleederen, bezittende al de sluwheid en listigheid van de slang, onder de geloovigen in en vertellen van alle soorten verdorvenheid en hoereeringen, die zij beweren bestaan onder het Mormoonsche volk in Utah en trachten

de openbaringen van God te niet te doen en krachteloos te maken door te verklaren dat het woord van wijsheid geen gebod is en bij gevolg staan zij de bezoedeling en verontreiniging van het lichaam toe door de dingen te gebruiken die de Heere verklaarde niet goed te zijn voor den mensch. En zoo kunnen wij voortgaan met andere verdraaiingen op te sommen, maar we kunnen volstaan met te zeggen dat velen welke geluisterd hebben en vergiftigd werden door de leer van deze mannen, ontwaakt zijn van de resultaten van het gif, om zichzelf afgesneden te vinden van de gemeenschap met de ware heiligen van God en tot de bittere ervaring komen dat de waarheid van God in leugen omgezet was.

Tot diegenen welke een zekere getuigenis van den Heiligen Geest, die de leugen niet spreekt, ontvangen hebben en vrede en geluk in hun gezin en tevredenheid van geest bezitten, komt de vraag: Waarom de plaatsen te bezoeken waar Satan regeert of toe te staan dat uwe huizen bezoedeld worden door zijn tegenwoordigheid? Verstaat gij niet dat hij „om de aarde trekt en die doorwandelt”, zoekende die hij verslinden kan? Herinnert de woorden van Jacobus: „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere”. Roept de ouderlingen tot u die de beginselen leeren welke verhoogen en de kennis van God zal volmaakt in u gemaakt worden. Herinnert dat het heden den dag van beproeving is en diegenen welke slapende bevonden worden, welke luisteren naar bedriegelijken laster, ijdel geklap, verhalen van onzedelijke handelingen die de gedegeneerde natuur van den mensch wakker schudden, zullen verstrikt worden in de banden van dit kwaad en het licht en de getuigenis van den Heiligen Geest verliezen. Herinnert dat geloof en twijfel niet terzelfder tijd in denzelfden persoon kan verblijven. Hij die twijfelt is verloren, maar diegenen die het geloof behouden, zullen dezen aanval van den duivel verduren en in gunst en genade bij God toenemen en Zijn licht ontvangen; een genade en licht die boven alle andere dingen te begeeren zijn omdat zij ons een kennis brengen waardoor wij geesten kunnen onderscheiden en kennen, en hen kunnen mijden die de leugen liefhebben en doen, en door deze het reine, het heilige en de rechtvaardigheid aankleven en een kroon beërven met diegenen welke den goeden strijd gestreden en het geloof behouden hebben.

CHAS. S. HYDE.

*Er is maar één weg, die naar de waarheid voert,
toch maakt men bij voorkeur gebruik
van honderde dwaalwegen.*

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voorspel.

Andante. After COWEN.

AVONDMAALVERS VOOR MAART 1924.

(Heilige Lofzangen: Lied 20 : 5)

Weest dan vereend van hart en geest,
 Doet, zooals Hij eens deed;
 Opdat gij aan dit avondmaal
 U zelf geen oordeel eet.

Naspel.

Zacht.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR MAART 1924.

(Mattheus, Hoofdstuk 5 : 16)

„Laat uw licht alzóó schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.”

STATISTIEK VERSLAG

van de Nederlandsche Zending over het jaar 1923.

CONFERENTIËN	CONFERENTIE- PRESIDENTEN		Aantal Zendingen		Lokaal Priester- schap			Leden		Kinderen onder 8 jaar oud		Totaal aantal zielen		Gedoopt		Afgesneden		Overleden		Huizen van vreemdelingen bezocht met trakaten		Binnen genoodigd		Evangeliegespreken		Trakaten uitgedeeld		Brochures verspreid		Boeken van Mormon verspreid		Andere Standard- kerkboeken verspreid		Vergaderingen gehouden		Onderzoekers bezocht	
			Ouderlingen	Priesters	Leeraars	Diakenen			Kinderen onder 8 jaar oud			Gedoopt	Afgesneden			Huizen van vreemdelingen bezocht met trakaten																					
Amsterdam	J. Noorlander		17	5	8	16	27	768	63	887	38	1	6	4872	523	3721	59411	5892	69	79	1147	1193															
Arnhem	M. Groen . . .		12	—	4	3	5	175	46	233	18	—	1	1746	169	1129	11942	1872	11	15	265	564															
Groningen	B. de Vries . . .		9	6	4	12	21	250	28	321	55	2	—	3276	398	2954	48243	3364	31	27	420	1072															
Rotterdam	J. J. de Brij . . .		25	16	28	29	52	1176	223	1524	164	28	10	5567	708	11707	104277	8625	86	149	1895	4101															
Liège	E. R. Spilsbury		10	{ Overgeschreven op de ledenlijst der Fransche Zending }								30	2	—	1983	253	1292	29876	2791	25	15	273	781														
Hoofdkantoor			5																																		
Totaal			78	27	44	60	105	2369	360	2965	305	33	17	17444	2051	20863	253749	22544	222	285	4000	7711															

Bij het Statistiek Verslag.

In deze aflevering hebben wij wederom het genoegen het Statistiek Verslag van het jaar 1923 af te drukken. Eén blik daarop is genoeg om de meest sceptische het zwijgen op te leggen. Het is een aankondiging, een verklaring bij zichzelf. Het bewijst, dat ouderlingen en leden onder de bekwame leiding van den president der zending, geïnspireerd en geleid door den geest des Heeren, ijverig zijn in het verspreiden van de beginselen van het Evangelie.

Wij danken den Heere, onzen God, voor het succes, hetwelk den arbeid bekroont en bidden Hem, in den naam van den Grooten Meester, ons bij te staan en te geleiden naar de woningen van de oprechten van hart, zoodat het werk moge groeien en gerechtigheid over de aarde verspreid moge worden.

Verslag van de Rotterdamsche Conferentie.

Gehouden 17, 18, 19 en 20 Januari.

De 11. gehouden Rotterdamsche Conferentie gaf zeer duidelijk blijk dat het werk in Holland zich meer en meer uitbreidt, en met recht Holland één van de beste zendingsvelden in de Kerk genoemd wordt. Jaarlijks is de toename duidelijk zichtbaar, maar noch nimmer is het zoo duidelijk bewezen als gedurende deze conferentie.

Donderdagavond 8 uur werd er een ambtenaren- en ambtenares-vergadering gehouden. Lied 67 werd gezongen, waarna ouderling M. B. Ashton van Dordrecht opende met gebed. Lied 148 werd nu gezongen. Conferentie-president J. J. de Brij opende deze conferentie door de aanwezigen eenige woorden van welkom toe te spreken. Hij drukte zijn dankbaarheid uit voor de vele zegeningen die wij genieten in deze bedeeeling des tijds. Ouderling J. Noorlander, conferentie-president van Amsterdam gaf eenige wijze raadgevingen aan de vergaderden. Daarna sprak de president der zending, Charles S. Hyde, de ambtenaren en ambtenaresen toe. Hij waarschuwde hen om toch vooral niet lauw of traag te worden in het volbrengen van hun plichten, maar zoo te leven dat de gemeenschap van den H. Geest gevoeld en gesmaakt kan worden. In duidelijke woorden werden de plichten, die 'op de schouders rusten van allen die trachten de beginselen van het Evangelie te onderwijzen, verklaard en uiteen gezet. De noodzakelijkheid van een rein en rechtvaardig leven werd besproken en de aanmoediging gegeven om zoo te leven dat de invloed die van ons uitgaat ten goede gevoeld kan worden door diegenen waarmede in aanraking gekomen wordt in het dagelijksche leven. De verantwoordelijkheid van het Priesterschap, het Woord van Wijsheid, huis-

bezoek, zuster-hulpverenigingwerkzaamheden, zondagsschoolwerk enz., werd besproken en menigen goeden raad gegeven in betrekking tot al deze verschillende zaken. Geëindigd werd door het zingen van lied 163 en ouderling J. Borger van Den Haag eindigde door dankzegging.

Vrijdagavond werd de vergadering geopend door het zingen van lied 36. Gebeden door ouderling Cornelius Zappey en voortgezet door het zingen van lied 125. Na een inleidend woord van conferentie-president J. J. de Brij, spraken ouderling J. Visser van Rotterdam, S. L. Sharp van Delft, J. Borger van Den Haag over den afval, doop, apostelen en profeten en de leer van Christus en zetten met schoone woorden de eerste beginselen van het Évangélie uiteen. Tusschen den eersten en tweeden spreker zong Zuster De Roo van Schiedam een solo. Lied 68 werd gezongen en ouderling F. J. Murdock, secretaris der zending, eindigde door gebed.

Zaterdag werd er een groote zendelingenvergadering gehouden. Alle zendelingen van de Nederlandsche zending waren tegenwoordig. De vergadering nam een aanvang 9 uur in den morgen en werd 8 uren aangehouden. Hier werden vele belangrijke zaken aangaande de zending besproken en onderricht gegeven aan de zendelingen door den president der zending. Een veel verbeterde wijze van boekhouden, door president Hyde over de geheele zending ingesteld, werd in al haar onderdeelen verklaard. De orde, waarin het H. Avondmaal bediend moet worden in de zondagsscholen, werd besproken en beoefend.

Zaterdagavond 8 uur werd de conferentie voortgezet. Lied 193 werd gezongen. Gebeden door ouderling A. Camphuizen van Den Haag; vervolgens werd lied 173 gezongen. Na wederom een inleidend woord van den conferentie-president gehoord te hebben, werden eenige leden bevestigd, die tevoren gedoopt waren, waarna ouderlingen M. B. Ashton van Dordrecht, F. van Wijnen van Leiden en R. J. Cameron van Utrecht, het Woord van Wijsheid en de kracht, die het de wereld kon geven als zij gewillig was het te leven, den vrijen wil van den mensch, den val en verzoening bespraken.

In deze vergadering werd een quartet door ouderlingen H. Johnson en A. v. Tussenbroek van Gouda en Zusters Bonke en Blok van Rotterdam gezongen. Geëindigd door het zingen van lied 119. Dankzegging door ouderling H. B. Taylor van Schiedam.

Meer dan zeshonderd personen vulden Zondagmorgen 10 uur het Algemeen Verkooplokaal. Lied 1 werd door de aanwezigen aangeheven. Ouderling R. van den Berg van Harlingen, vroeg een zegen. Het Rotterdamsche zangkoor zong nu een lofzang. De volgende conferentie-presidenten behandelden op schoone wijze de noodzakelijkheid van herstelling en den terugkeer tot de leer van Christus en verkondigden met duidelijke woorden den weg tot

zaligheid: ouderling J. J. de Brij, conferentie-president van Rotterdam, ouderling M. Groen, conferentie-president van Arnhem en B. de Vries, conferentie-president van Groningen. Gedurende deze vergadering zongen ouderlingen J. Borger, E. P. Young, K. O. Billings en broeder Van Klaveren en de zusters Van Klaveren, Hartman, De Bruin en Von Stein van Den Haag een dubbel quartet. Zusters Van 't Hoff van Rotterdam en Hartman van Den Haag zongen een duet.

Tot slot werd een Engelsch loflied door het zangkoor gezongen.

Ouderling R. R. Merrill van Zwolle eindigde door dankzegging.

Zondagmiddag halfdrie werd er in de zaal „Excelsior” een vergadering voor de leden der Kerk gehouden. Lied 48 werd door de aanwezigen gezongen. Ouderling Wm. Dalebout van Rotterdam, smeekte een zegen af. Het Haagsche zangkoor zong lied 20. In deze vergadering werd het H. Avondmaal bediend. De autoriteiten der Kerk werden voorgesteld en op de gebruikelijke wijze ondersteund. Ouderling R. Steenblik van Schiedam, sprak over het zoenoffer van Christus en de zegeningen daaraan verbonden. Het Haagsche zangkoor zong nu een loflied. President Chas. S. Hyde raadde de heiligen aan om hun plichten te doen en altoos bereidwillig te zijn om opofferingen voor het Evangelie te maken. Allen die genegen zijn Gods geboden te onderhouden en steeds in de paden van deugd te wandelen, geeft Hij macht om zonen en dochteren Gods te worden. De dagen van beproeving zijn hier en het wordt van ons vereischt om als steenrotsen te staan en aan de wereld te toonen, dat wij inderdaad navolgers van den Meester zijn door strikt Zijne geboden te bewaren en in Zijne paden te wandelen.

Twee Rotterdamsche leden werden nu voorgesteld aan de vergaderden, één om tot ouderling bevestigd te worden en den ander om het ambt van diaken te ontvangen. Eénparig werd het voorstel ondersteund, waarna zij beiden verordineerd werden tot hun ambten. Lied 70 werd gezongen en ouderling W. Y. Pond van Leiden, sprak de dankzegging uit.

Zondagavond 7 uur werd de vergadering in het Verkooplokaal geopend door het zingen van een loflied door de vereenigde zangkoren van Rotterdam, Den Haag en Schiedam. Een zegen werd over de vergadering gevraagd door ouderling H. G. Taylor van Meppel. De vereenigde zangkoren zongen nu een Engelschen lofzang.

Ouderling Cornelius Zappey, ass.-redacteur van „De Ster”, Johannes Noorlander, conferentie-president van Amsterdam, bespraken de persoonlijkheid van God en het gemis van de noodzakelijke beginselen in het Christendom. President der zending, Charles S. Hyde, sprak over de noodzakelijkheid om geleerd te worden door den H. Geest om God te kennen. Schoon werd aan-

getoond dat de doop, zooals die door Jezus verkondigd werd, uit water en geest bestond. Het voorval werd verklaard waarom, toen Samaria het Woord van God had aangenomen, er naar Jeruzalem gezonden moest worden, opdat er eenigen kwamen om de gedoopten de handen op te leggen voor de gave des H. Geestes, omdat zij alleenlijk maar uit water gedoopt waren.

Zuster De Bruin van Den Haag zong een solo en Zuster Lenora S. Hyde, echtgenoot van den president der zending, en Zuster Van 't Hoff van Rotterdam, zongen een duet in deze vergadering. De vereenigde zangkoren zongen een Engelsch loflied en ouderling C. O. Spencer van Delft, eindigde deze conferentie door gebed. In deze vergadering waren ongeveer 850 personen aanwezig.

Een woord van lof aan allen, die hun talenten aangewend hebben om met hun schoon gezang en leiding van de zangkoren medegewerkt hebben om deze conferentie een succes te maken.

De zendelingen en heiligen danken God voor het groote succes, hetwelk in de Rotterdamsche conferentie ingeogst is en wordt. Vooral te Rotterdam is de zaal „Excelsior” reeds lang te klein geworden voor de vele belangstellenden, die met de heiligen de vergaderingen bijwonen, en de groei in ledenaantal kan duidelijk gezien worden in het jaarlijksch verslag, hetwelk alzoo in deze aflevering gevonden kan worden. De voorspoed, die de Rotterdamsche conferentie door de genade Gods medemaakt, is typisch wat over de geheele zending plaats vindt. Het wordt waarlijk bewezen dat Gode Zelf aan het roer van het werk staat en aan Hem zij alle eer, lof en dank.

Conferentie-Aankondiging.

De groote Amsterdamsche conferentie zal Zondag 16 Maart gehouden worden.

Groote openbare vergaderingen des morgens 10 uur en des avonds 7 uur in het gebouw Frascati, Oudezijds Burgwal 304.

Een vergadering voor de leden der Kerk des namiddags 2 uur in de zaal Lijnbaansgracht 241, 3 hoog.

Zendelingenvergadering 15 Maart des namiddags 1 uur.

Ouderling Noorlander, conferentie-president van Amsterdam, schrijft ons, dat deze conferentie grooter zal zijn dan eenige andere, die ooit gehouden is geworden in de geschiedenis van de zending. Dus komt allen!!

Aangekomen.

Vanuit Zion zijn aangekomen en in de vertakkingen geplaatst, ouderlingen: James G. Pinney en John J. Draayer.

De Mormonen.

Zie de volgende Ster voor het vervolg van „De Mormonen”.